

РЕШЕНИЕ

№ 1702

гр. София, 01.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-II-Г, в закрито заседание на първи юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Димитрова

Членове: Михаил Ал. Малчев
ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ

като разглежда докладваното от ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ Въззивно гражданско дело № 20221100503078 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 437, ал. 1 във връзка с чл. 435, ал. 1, т. 3 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е въз основа на постъпила жалба от длъжника „В.К.“ ООД с ЕИК ****, (жалбоподател) чрез процесуалния представител адвокат Антоанета Николовска, срещу постановление, издадено на 03. 02. 2022 г. от частния съдебен изпълнител Л.М., рег. номер 785, район на действие Софийския градски съд, с което се отказва прекратяването на производството по изпълнително дело № 20227850400045.

Жалбоподателят твърди, че е платил паричното задължение един ден след влизане в сила на съдебното решение, въз основа на което е издаден изпълнителният лист и е образувано изпълнителното дело, по банкова сметка на адвокат Б.. Поддържа, че е представил платежният документ по чл. 433, ал. 1 ГПК на съдебния изпълнител, както и че е направил плащането преди да бъде уведомен за извършената цесия. Заявява, че не е откривал банкова сметка на името на адвокат Б. или вискателя и че е изпълнил задължението си по чл. 75, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). Твърди, че е платил сумата на 21. 12. 2021 г. като с оглед банковите трансакции сумата е постъпила по сметката на адвокат Б. на 22. 12. 2021 г. Намира, че разносните в изпълнителното производство следва да останат за вискателя. Допълва, че съдебният изпълнител не се е произнесъл по възражението му срещу разносните за адвокатския хонорар. Иска от Софийския градски съд да отмени обжалваното постановление и да постанови решение, с което да прекрати производството по изпълнителното дело. Евантуално, ако съдът потвърди отказа на съдебния изпълнител, иска от съда да разгледа възражението за прекомерност на адвокатския хонорар, по което съдебният изпълнител не се е произнесъл. Претендира разноски.

В законоустановения срок е постъпило възражение от вискателя „Ф.С.Е.М.“ ЕООД, ЕИК ****, чрез пълномощника адвокат М.Л.. Оспорва да е налице прекратителното основание по чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК. Отрича да са доказани

предпоставките на чл. 97, ал. 1 ЗЗД. Добавя, че за да е налице безкасово плащане, преводът трябва не само да бъде нареден, но е необходимо също така да е заверена платежната сметка на кредитора (взискателя). Освен това твърди, че паричното задължение не е било изцяло заплатено. Обосновава дължимост на разносните за адвокатското възнаграждение както по чл. 10, т. 1, така и по т. 2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Достига извода, че адвокатският хонорар не е прекомерен. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение за настоящото производство.

Постъпили са и лаконични мотиви от съдебния изпълнител. Поддържа се, че липсват доказателства платежната сметка, по която е наредено плащането, да е на адвокат Б..

След като съобрази доводите на жалбоподателя, на взискателя и мотивите на съдебния изпълнител, Софийският градски съд достигна до следните фактически и правни изводи.

Жалбата е постъпила от легитимирано лице чрез надлежно упълномощен процесуален представител срещу подлежащ на обжалване акт на съдебен изпълнител в законоустановения срок. Придружена е с документ за внесена държавна такса. Следователно жалбата е процесуално допустима.

Длъжникът е бил осъден да заплати на адвокат К. Б. 485 лева адвокатско възнаграждение за безплатна адвокатска помощ, за която сума е издаден изпълнителен лист от 04. 01. 2022 г. от Районния съд – град Русе, Гражданска колегия, XV състав, по гр. дело 5854 по описа за 2020 г. Молбата за образуването на изпълнителното производство е подадена от „Ф.С.Е.М.“ ЕООД и то има качеството на взискател, защото цедира в негова полза изпълняемото вземане с договор, датиран към 04. 01. 2022 г. (л. 3 от изп. дело). Поради липсата на предходен изричен акт на съдебния изпълнител, изпълнителното дело следва да се счита образувано със съставянето на поканата за доброволно изпълнение на 17. 01. 2022 г. В поканата за доброволно изпълнение била включена както сумата по изпълнителния лист, така и държавна такса за издаването на изпълнителния лист, такси по ТТРЗЧСИ (обикновени и пропорционална) и 400 лева „разноски по изпълнителното дело“, които съдът приема, че обозначават разноски за адвокатско възнаграждение на взискателя в изпълнителното дело. Поканата била връчена на длъжника на 18. 01. 2022 г.

На 21. 12. 2021 г., още преди издаването на изпълнителния лист, цедирането на изпълняемото вземане и образуването на изпълнителното дело, длъжникът наредил превеждане на цялата сума по изпълнителния лист в полза на адвокат К. Б. по нейна платежна сметка. Обстоятелството, че нареждането е направено тъкмо по платежна сметка на адвокат Б., се установява от представения към жалбата заверен препис от регистъра на банковите сметки и сейфове към Българската народна банка. От друга страна, платежното нареждане за нареден кредитен превод не е достатъчно доказателство за погасяването на сумата по изпълнителния лист. Съгласно чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК образуваното изпълнително производство се прекратява, когато длъжникът представи писмо от банка, от което се вижда, че сумата по изпълнителния лист е платена или внесена за взискателя преди образуването на изпълнителното производство. Когато плащането или внасянето на сумата за взискателя става чрез платежно нареждане за кредитен превод, длъжникът има възможност да отмени платежното нареждане или пък неговата банка може да откаже да го изпълни в предвидените от закона случаи (чл. 85, ал. 3 - 5 и чл. 84, ал. 1 от Закона за платежните услуги и платежните системи). Затова представеният от длъжника заверен препис от

„преводно нареждане за кредитен превод“ на сумите по изпълнителния лист не е достатъчно надеждно доказателство за погасяването на дълга. За да бъде прекратено изпълнителното производство на основание чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК е необходимо освен това длъжникът да докаже, че нареденият от него паричен превод е бил реално изпълнен от доставчика му на платежни услуги. Сигурно доказателство за изпълняването на наредения кредитен превод биха били данните за заверяването на платежната сметка на вискателя, каквито данни липсват. Затова съдът приема, че длъжникът не е доказал наличието на твърдяното прекратително основание. При това положение крайният извод на съдебния изпълнител да откаже прекратяване на изпълнителното производство е правилен. Изпълнителното производство може да бъде прекратено на това основание на по-късен етап, ако длъжникът представи допълнителни доказателства, че платежната сметка на адвокат Б. е била заверена (тоест кредитният превод е бил реално изпълнен от доставчика на платежни услуги) преди образуването му.

Що се отнася до евентуалното искане за намаляване на разноските за адвокатско възнаграждение, Софийският градски съд приема следното. При своевременно направено възражение от длъжника за намаляване на тези разноски съдебният изпълнител е следвало да се произнесе, като ги намали или откаже да ги намали. Едва след произнасянето на съдебния изпълнител заинтересованата страна може да обжалва намаляването на разноските или отказа те да бъдат намалени. По тези причини делото следва да бъде върнато на съдебния изпълнител с указания да се произнесе по искането на длъжника за намаляването на съответните разноски.

Разноски. Доколкото настоящото производство няма самостоятелно значение, а е само функция на изпълнителното производство, сторените в рамките му разноски от вискателя трябва да бъдат приети от съдебния изпълнител и събрани в рамките на изпълнителното производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановление, издадено на 03. 02. 2022 г. от частния съдебен изпълнител Л.М., рег. номер 785, район на действие Софийския градски съд, с което се отказва прекратяването на производството по изпълнително дело № 20227850400045.

ВРЪЩА делото на съдебния изпълнител за произнасяне по възражението на длъжника „В.К.“ ООД, направено с молбата от 25. 01. 2022 г. на л. 13 от изпълнителното дело.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____